

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVII KONFERENCIJA

Vilnius, 2025 m. gegužės 16 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF Mokslo ir inovacijų
skyriaus Studentų mokslinės veiklos
koordinatore Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2025

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Jaun. m. d. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
lekt. gyd. Karolina Žvirblytė-Skrebutėnienė

prof. dr. Pranas Šerpytis
lekt. Artūras Mackevičius
dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
jaun. asist. Andrius Žučėnka
Doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Andrius Bleizgys
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstininienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
Asist. dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitas Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Ugnė Šilinskaitė
Austėja Zubauskaitė
Aida Kuznecovaitė
Milda Kančytė
Milvydė Marija Tamutytė
Renatas Kedikas
Fausta Timinskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gailė Mikalauskaitė
Gabrielius Leščinskas
Damian Luka Mialkowskyj
Radvilas Jančiauskas
Maksim Čistov
Ugnė Mickutė
Lina Bludžiutė
Augustė Melaikaitė

Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Raminta Kasteckaitė
Ernestas Gulbickis
Edgaras Zaboras
Benas Matuzevičius
Sylvia Rogoža
Rūta Valiukevičiūtė
Agnė Vasiulytė
Agata Bruzgul
Valentinas Kūgis
Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas
Matas Kuncė
Gintė Grubliauskaitė
Milda Černytė

Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Patricija Griškaitė
Povilas Jurgutavičius
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Augustinas Stasiūnas
Alicija Šavareikaitė
Odeta Aliukonytė
Milda Eleonora Gričiūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič
Rokas Dastikas

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2025

© Vilniaus universitetas, 2025

DISOCIACINIŲ TRAUKULIŲ DIFERENCINĖS DIAGNOSTIKOS IŠŠŪKIAI. ATVEJO APRAŠYMAS IR LITERATŪROS APŽVALGA

Autorius. Ieva RIMAITĖ, VI kursas.

Vadovas. Laurynas BUKELSKIS, Klinikinės medicinos institutas, Psichiatrijos klinika.

Tikslas. Įvertinti disociacinių traukulių diferencinės diagnostikos iššūkius klinikinėje praktikoje ir apžvelgti literatūros duomenis.

Metodai. Klinikinio atvejo tiriamasis objektas – Vilniaus miesto psichikos sveikatos centro pacientas, kuris gydytas dėl disociacinių traukulių epizodų. Literatūros apžvalgai atlikta tyrimų paieška elektroninėse duomenų bazėse: MEDLINE (PubMed), NCBI ir Google Scholar. Įtraukimo kriterijai: sergantys disociacinių traukulių sutrikimu; atvira straipsnio prieiga; moksliniai straipsniai anglų kalba. Atmetimo kriterijai: moksliniai straipsniai ne anglų kalba; mokslinis straipsnis neapima sergančiųjų disociacinių traukulių sutrikimu; nėra atviros prieigos prie viso straipsnio teksto.

Rezultatai. Disociacinių traukulių diferencinė diagnostika reikalauja išskirtinio klinikinio ištyrimo, kadangi jų klinikiniai požymiai gali imituoti įvairias neurologines būkles. Vienos dažniausių diferencijuojamų diagnozių – epilepsija, ūminiai simptominiai traukuliai dėl struktūrinių smegenų pažeidimų, metaboliniai ar toksiniai veiksniai, sinkopės, miego sutrikimai, funkciniai judėjimo sutrikimai. Disociaciniai traukuliai, neturėdami organinio pagrindo, dažnai pasireiškia panašiai kaip epilepsiniai priepuoliai, todėl jų atskyrimui būtinas detalus anamnezės rinkimas, objektyvus priepuolio eigos stebėjimas bei instrumentiniai tyrimai – elektroencefalografijos tyrimas priepuolio metu. Klinikinio atvejo analizė ir mokslinės literatūros duomenys rodo, kad disociacinių traukulių atveju ypač svarbus ir psichologinis vertinimas – daugelis pacientų turi psichosocialinio streso, traumos, nerimo, depresijos ar gretutinių psichikos sutrikimų istoriją, kurių diferencijavimas palengvina diagnostinį procesą.

Išvados. Disociacinių traukulių diagnostika tebėra iššūkis klinikinėje praktikoje, ypač dėl jų panašumo į epilepsiją. Diferencinės diagnostikos sėkmei būtinas išsamus ištyrimas, apimantis detalią klinikinę anamnezę, elektroencefalografijos tyrimo duomenis ir psichologinį vertinimą. Tik tokiu būdu galima užtikrinti tikslų sutrikimo diagnozavimą, išvengti klaidingos epilepsijos diagnozės ir susijusių nereikalingų gydymo strategijų.

Raktažodžiai. disociaciniai traukuliai; psichogeniniai neepilepsiniai traukuliai; diferencinė diagnostika.